

רכת רפואת-השיניים, שלמעשה אינה קיימת.

רופא למאסר

הד"ר שמואל פרלמוטר מאי שים את משרד-הבריאות כחוסר תוכניות ובחוסר-תיאום בעבודתו עם ההסדרות לרפואת-השיניים. "אין תוכנית לעתיד", אומר פרלמוטר, "אין ניתוח המצב, אנו, הרופאים, לא רדי-הבריאות. יש להקים מועצה ארצית לתיכנון רפואת-השיניים במדינת יש"ראל".

הד"ר יהושע כפיר, המתמך נגד שילטונו של פרלמוטר, "הסתדרות רופאי-השיניים היא הגורם להזנחת רפואת-השיניים בארץ ולירידה ברמת רפואת-השיניים. יש לנו די רופאים, אך חוסר-ארגון וחוסר-תפקוד-מדעי מביאים לתוצאות הבלתי-נסבלות. רופאי-השיניים חייבים לקחת בידים את ענייני רפואת-השיניים, ולפתח ראשית את הרפואה המונעת בארץ — או לא יהיה צורך לטפל בשיניים. אך הסתדרות רופאי השיניים אינה מת-מודדת עם משרד-הבריאות".

תומכי הד"ר כפיר: "ההסתדרות לרפואת-שיניים — מוסר שאינו

ד"ר. (מרפאי-שיניים: 18). באיזור תל-אביב, מתוך 752 שמות של רופאי-שיניים, רק 36 אינם נושאים תואר ד"ר. (מרפאי שיניים: 154). כך שלפי הנתונים האלה אין להסביר ולהצדיק את הרמה הנמוכה של מערכת רפואת-השיניים בארץ במספר רב. כניכול, של רופאי-השיניים הלא-אקדמיים. חוסר-התפקוד על רפואת-שיניים, ור אייקום מדיניות ממלכתית לבריאות-השן בארץ — הן הסיבות העיקריות לפיגור בשירותי בריאות-השיניים.

על חוסר-המדיניות מצביעה, למשל, הדוגמה הבאה: אין שם אחד למירפאות שונות ולמומחים שונים בשטח רפואת-שיניים. פעם נקרא ר"ר פאה-שיניים "מומחה ליישור-שיניים", ופעם "מומחה ליישור שיניים ולסת". פעם הוא "מומחה לשיקום הפה" ופעם "מומחה לטיפול שיניים כלליים". פעם מומחה "למחלות חניכיים" ופעם "מומחה לפרוסטנטורנט" (?)

על השלטים של המרפאות ומכונים שונים מוצאים שמות כ: "פרקטיקה מוגבלת (ל) למחלות חניכיים", "טיפול שיניים לילדים כולל מבוגרים", "טיפול-שיניים גם לילדים", "טיפול שיניים רק לילדים", "רפואת-שיניים אסתטית ומשחורת", "מכון לטיפול בכריאות-השן", "מירפאה אתאנסטר", "מרכז רפואי לטיפול בשן", "מכון ל-

מסתבר, אפוא, שלכל 1200 שבים יש רופאי-שיניים אחד. בגרמניה המערבית, למשל, יש רופאי-שיניים ל-300, באנגליה לכל 400, כמוסקווה — לכל 500 תושבים.

מבחינת מיספר רופאי-שיניים אחד נו בפיקוד רב לעומת מדינות אירופיות. יחד עם זאת, אנו שומעים מעת לעת הכרזות שאינן מבוססות על סטטיסטיקה, כאילו יש עודף ברופאי-שיניים במדינה.

על עובדה מוטעית זו מבוססות הדרישות של הד"ר יהושע כפיר לשים קץ לריבוי רופאי-השיניים הלא-אקדמיים. רופא שיניים לא-אקדמי, שיעולה ארצה, צריך לדעת שהוא לא יוכל לעבוד כרופאי-שיניים בארץ, אומר כפיר. גם מרופאים אקדמיים יש לדרוש בחינות לפני קבלת רישיון לעבודה בארץ.

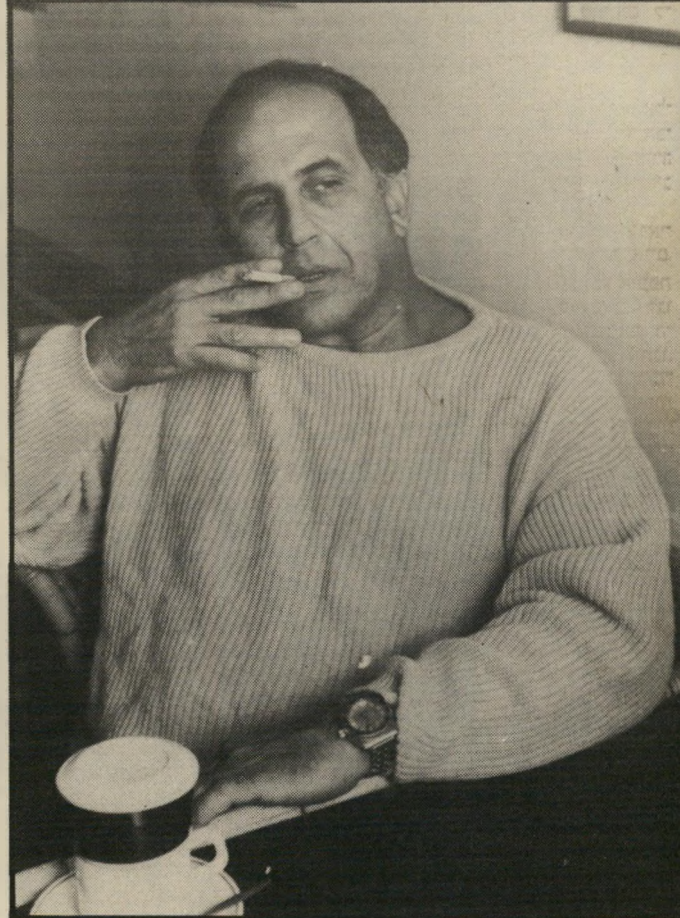
ברומניה לומדים כיום כ-500 סטודנטים ישראלים רפואת-שיניים. יש להוסיף עליהם כ-100 (מקסימום) רופאי-שיניים מארצות אחרות (מכסי) קו, הונגריה, ארטיה) ועוד כ-100 רופאי-שיניים עולים וכ-400 בגרים של בתי-ספר לרפואת-שיניים בארץ. כך שכל שנה מתוספים כ-250 רופאים חדשים.

ברור שלא קיימת בשנים הקרובות סכנה של עודף בי

לענות מהי השכלתו של הרופא שטיפל בהם: "העיקר שהטיפול היה יותר זול. לא איכפת לנו מה השכלתו של הרופא".

העובדות לגבי המצב במערכת בריאות השן:

- הטיפול במחלות-שיניים יקר מאוד. בגלל המחירים הגבוהים, רוב תושבי ישראל פונים לרופאי-שיניים רק בי מיקרה של אי-בריאה.
- למשל, יישור-שיניים עולה כ-2000-3000 ש"ח. ברור שלמישפחות מרובות-ילדים אין כל יכולת לקבל טיפול זה. באנגליה, למשל, סתימן-שן עולה במירפאה ציבורית כ-15 ש"ח,

מורד כפיר נשארים לי רק 4000 ש"ח נטו לחודש!

בארץ יש רק רופאי-שיניים אחד על כל 1200 תושבים. באנגליה על 400, בגרמניה על 300, במוסקווה על 500 תושבים

מקדם את רפואת-השיניים, אלא מחזיר אותה לאחור. לרוגמה — לאן הולך ההון המצטבר מדמי-הבר, כחצי מיליון דולר בשנה? האם זה מתבזבז רק על כינוסים ונסיעות לחו"ל למיזח-הסה"ס תדרות? מדוע אין משתמשים בסכומים אלה להקמת מערכת הסברתית, כחלק חשוב ביותר ברפואה המונעת?"

הד"ר שמואל פרלמוטר מאי שים את הד"ר יהושע כפיר ותומכיו בזה שמאחוריהם עומד כוח פוליטי. "מאין הם לוקחים כסף למודעות, לכינוסים ולפעילותם בכלל? שואל פרלמוטר. (המשך בעמוד 40)

בריאות-השן" ועוד שמות רבים שאינם רומים זה לזה. מובן שהפיינט אינו יכול לצאת מהסכך ולבחור לאן עליו ללכת.

- גם הסתדרות רופאי-השיניים נותנת דוגמה טובה לאנדרלמוסיה של השמות בשטח. פעם היא נקראת "הסתדרות רופאי-השיניים בישראל", ופעם "ההסתדרות לרפואת-שיניים בישראל" (כאילו שאירגון-טייסים ייקרא "אירגון לטיסות").
- הביבלוב המילולי ברפואת-השיניים אינו רק פורמאלי, אלא נובע ומסמל את התהווהו-השורר במע-

רופאי-שיניים, בניגוד לדעת הד"ר כפיר.

נדמה לי גם שמגזימים המדווחים על מיספר רב של רופאי-השיניים הלא-אקדמיים. לא קיבלתי מההסדרות לרפואת-שיניים תשובה על השאלה כמה מבין רופאי-השיניים הם אקדמיים, וכמה לא. נאלצתי לברוק בדפי זהב של 1986, באיזור חיפה: מתוך 354 שמות רופאי-שיניים, רק 14 אינם מצרפים לשמם את התואר ד"ר (מרפאי-שיניים: 76).

באיזור ראשון-לציון, נס'ציונה, רחובות — שניים מתוך 78 רופאים אינם נושאים תואר